

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Wprowadzenie do psychoterapii

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Collegium Humanum Szkoła Główna Menedżerska w Warszawie
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia - Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	6
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	Psychoterapia
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	Podstawowy / kierunkowy/ <u>specjalnościowy</u> /obowiązkowy/ fakultatywny
Rok / Semestr:	4/VII
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Psychologia kliniczna, psychiatria

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	Wykład	Ćwiczenia/ konwersatorium	Laboratorium	Warsztaty	Projekt	Seminarium	Praktyki	Egzamin / zaliczenie	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne	20	30						8	58	6
Studia niestacjonarne	10	20						8	38	6

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić
Wykład/Ćwiczenia	<p>Wykład podający (z prezentacją multimedialną) Wykład problemowy</p> <p>Wykład konwersatoryjny</p> <p>Dyskusja dydaktyczna</p> <p>Ćwiczenia praktyczne pod kierunkiem Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych</p> <p>Metoda przypadków Metoda sytuacyjna Metoda inscenizacji Metoda projektów Gry dydaktyczne (symulacyjne, decyzyjne, psychologiczne) Demonstracja/ pokaz</p> <p>Analiza źródeł</p> <p>Praca w grupie Debata Inne</p>

IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ

Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU

Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza:		
P_W01	Posiada pogłębioną wiedzę dotyczącą zdrowia psychicznego. Zna modele zdrowia oraz koncepcje wyjaśniające powstawanie zaburzeń psychicznych. Zna kryteria rozpoznawania zaburzeń psychicznych. Posiada rozszerzoną wiedzę o uwarunkowaniach biologicznych, psychologicznych, społecznych i kulturowych zaburzeń psychicznych. Rozumie istotę funkcjonalności i dysfunkcjonalności, harmonii i dysharmonii, normy i patologii. Zna relację między psychologią zdrowia, psychologią kliniczną i psychiatrią oraz zna praktyczne zastosowanie tej wiedzy. Zna społeczne i prawne uwarunkowania związane z opieką psychologiczną i psychiatryczną.	K_W11
P_W02	Zna w sposób pogłębiony zasady i wybrane metody prowadzenia diagnozy psychologicznej i ich praktyczne wykorzystanie. Posiada wiedzę o roli metod ilościowych i jakościowych w diagnostyce. Zna wartość diagnostyczną różnych metod kwestionariuszowych i projekcyjnych. Zna systemy klasyfikacji zaburzeń psychicznych. Zna specyfikę diagnozy w różnych kontekstach społecznych i instytucjonalnych i kulturowych.	K_W15
P_W03	Posiada poszerzoną wiedzę z zakresu psychologii emocji i motywacji. Zna teorie emocji i motywacji oraz biologiczne, psychologiczne, społeczne i kulturowe uwarunkowania emocji i ekspresji emocjonalnej. Rozumie związek emocji i motywacji z procesami poznawczymi i zachowaniem.	K_W16
Umiejętności:		
P_U01	Potrafi prowadzić debaty, dyskusji i przygotowywać wystąpienia ustne z wykorzystaniem argumentów merytorycznych opartych na badaniach i teoriach psychologicznych zgodnie z praktyką zawodową. Potrafi przedstawiać własne i cudze poglądy naukowe, wątpliwości i pomysły w oparciu o różne perspektywy teoretyczne i dokonywać podsumowań aktualnego stanu wiedzy na dany temat.	K_U10
P_U02	Potrafi zaplanować i przeprowadzić proces diagnostyczny z zastosowaniem wywiadu, obserwacji oraz wybranych metod kwestionariuszowych, testowych i projekcyjnych. Potrafi dostosować metody diagnostyczne do kontekstu badania, krytycznie interpretować uzyskane rezultaty, sporządzić pisemną opinię lub ekspertyzę oraz przekazać ją w formie zrozumiałej dla odbiorcy.	K_U12
P_U03	Potrafi interpretować zachowania w kategoriach społecznych oraz wykorzystać wiedzę z różnych działów psychologii do interpretacji zjawisk społecznych i kulturowych. Potrafi proponować rozwiązania problemów z wykorzystaniem wiedzy psychologicznej, prognozować przebieg ich rozwiązywania i przewidywać skutki planowanych działań.	K_U16
P_U04	Ma rozwinięte umiejętności interpersonalne. Potrafi nawiązywać kontakt z osobami w różnych kontekstach społecznych, stosując język dostosowany do rozmówcy.	K_U19
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Jest gotów do w działalności zawodowej do uwzględniania jej etycznych i moralnych aspektów. stosując się do zasad współpracy w środowisku zawodowym.	K_K02
P_K02	Prezentuje postawę świadomości własnych predyspozycji i sposobu funkcjonowania psychicznego oraz wpływu swoich działań na różne środowiska społeczne. Jest gotów w tej aktywności do myślenia i działania w sposób przedsiębiorczy.	K_K05
P_K03	Jest wrażliwy na problemy psychospołeczne szanując. prawa mniejszości i unikając myślenia opartego na stereotypach i uprzedzeniach.	K_K09

V. TREŚCI KSZTAŁCENIA

Lp.	Wykład:	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się	
W1	Psychoterapia specjalistyczna a pomoc psychologiczna i komunikacja terapeutyczna - pojęcie, cele i formy.		
W2	Główne orientacje teoretyczne w psychoterapii i pomocy psychologicznej - orientacja psychoanalityczna, behawioralna, poznawcza, humanistyczna, systemowa		
W3	Relacja terapeutyczna cele, granice, przeniesienie i przeciwprzeniesienie		
W4	Postawy ułatwiające i utrudniające budowanie relacji terapeutycznej (empatia, akceptacja, autentyczność / vs. błąd maski, błąd sędziego, błąd naukowej obiektywności)		P_W01 P_W02 P_W03 P_U03
W5	Terapeutyczne wykorzystanie technik aktywnego słuchania; terapeutyczna rola asertywności		
W6	Niespecyficzne czynniki terapeutyczne i ich rola w komunikacji terapeutycznej z pacjentem, komunikacji terapeutycznej		
W7	Komunikacja terapeutyczna a zapobieganie jatrogenni		
Lp.	Ćwiczenia	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się	
T1	Wprowadzenie do problematyki psychoterapii i pomocy psychologicznej	P_W01 P_U01 P_U02 P_U03 P_U04 P_K01 P_K02 P_K03	
T2	Kontakt terapeutyczny jako proces terapeutyczny i jego uwarunkowania		
T3	Relacja kontaktu terapeutycznego i jego czynniki ułatwiające tworzenia sprzyjającej atmosfery. Znaczenie profesjonalnych zachowań prezentacja i omówienie wybranych przykładów Prowadzenie kontaktu terapeutycznego		
T4	Odgrywanie scenek		
T5	Zakończenie kontaktu terapeutycznego		
T6	Ocena własnych umiejętności z wykorzystaniem analizy scenek oraz przeprowadzonej grupy Balinta jako metody doskonalenia kontaktu terapeutycznego.		
T7	Podsumowanie warsztatów oraz najistotniejszych zagadnień dotyczących kontaktu terapeutycznego		

VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji – WŁAŚCIWE WYBRAĆ Egzamin pisemny, egzamin ustny, kolokwium, projekt, prezentacja, referat, esej inne	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się : wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ
---	---	---

Wykład	Egzamin pisemny	Wiedza	
Ćwiczenia	obecność, aktywność, studium przypadku,	Umiejętności, kompetencje społeczne	
WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe			
Zaliczenie wszystkich form zajęć przedmiotu (wykłady, ćwiczenia) na podstawie pozytywnej oceny z kolokwium, a także aktywności studenta na zajęciach.			
VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA			
Bardzo dobry (5,0) 90,0%-100% Dobry plus (4,5) 85%-89,99% Dobry (4,0) 75%-84,99% Dostateczny plus (3,5) 70%-74,99% Dostateczny (3,0) 60,0%-69,99% Niedostateczny (2,0) Poniżej 60%			
VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS			
Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta		
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne	
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	58	38	
W tym			
1.1..Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	50	30	
1.2..Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	2	2	
1.3..Udział w konsultacjach -liczba godzin	6	6	
2.– Indywidualna praca własna studenta - liczba godzin – Projekt / esej / studium przypadku / zadanie praktyczne ,samodzielne przygotowanie się do zajęć ,egzaminów, zaliczeń	92	112	
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	150/6	150/6	
IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE			
Literatura podstawowa przedmiotu:			
Brammer, L.M.(1984). <i>Kontakty służące pomaganiu</i> . Warszawa: Wyd. SPP PTP			
Egan, G. (2002). <i>Kompetentne pomaganie</i> , Poznań: Wyd. Zys i Ska			
Knapp, H. (2009). <i>Komunikacja w terapii</i> . Warszawa: PWN			
Schulz von Thun, F. (2007). <i>Sztuka rozmawiania</i> . Kraków: WAM			
Simonton, C. (1998). <i>Powrót do życia..</i> Łódź: Wyd. Ravi.			
Stewart, J. (red.)(2000). <i>Mosty zamiast murów. O komunikowaniu się między ludźmi</i> . Warszawa: PWN.			
Literatura uzupełniająca przedmiotu:			
Czabała, J.C.(2006) <i>.Czynniki leczące w psychoterapii</i> . Warszawa: PWN			
Keirse, M. (2007). <i>Zycie z chorobą</i> . Radom: PWE			

Kubler-Ross, E. (2005). *Rozmowy o śmierci i umieraniu* Warszawa: Wyd. Pax.
Wilczek-Różyńska, E., Czabanowska, K. (red). (2010). *Jak motywować do zmiany zachowania? Trening motywacyjny dla studentów i profesjonalistów*. Kraków: Wydawnictwo UJ

Inne materiały dydaktyczne: